

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

สนุกดูโลก

คนไข้ พวกหยุดพักเกี่ยวกับหมอกับพยาบาล อาหารการบริโภคนี้ประชาชนเราก็ควรจะมองดูบ้าง...โรงพยาบาล ที่จะช่วยเหลือกันอะไรได้บ้าง ก็ควรนำไปมอบให้ที่ครัวโรงพยาบาล ทุกวันนี้โรงพยาบาลสำหรับคนไข้ที่ไปนอนเจ็บไข้ได้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล แล้วก็จัดครัวสำหรับคนไข้ อย่างนั้นแหละ ก่อนที่จะไปส่งโรงพยาบาลเป็นประจำๆ นี้ เราชอกแซกเข้าไปดูจนกระทั่งห้องครัวโรงพยาบาล เราเข้าไปเลยไปดู จัดกันยังไงทำกันยังไง อาหารยังงี้ๆ บ้าง เราก็เป็นเหมือนพ่อครัวคนหนึ่ง ไปดูจริงๆ เอาสาเหตุเอาต้นเหตุ เอาสักซึ่พยานมา ชัดชัดซัดเขินอะไร จำเป็นอะไรเอามาเป็นข้อมูลโรงพยาบาลต่างๆ เราจะเข้าไปดูจนกระทั่งครัวของโรงพยาบาล จากนั้นก็ช่วยละที่นี้ มาช่วยๆ

การช่วยโลกเราช่วยทุกวิถีทาง ทางด้านวัตถุมิเท่าไรแบมือเลย เปิดออกๆ เรียกว่ารอบวัดรอบประเทศไทย ไม่ว่าใกล้ไกลจำเป็นที่ไหนส่งให้ๆ ทั่วประเทศไทยทางไหนจำเป็นขอมาๆ ส่วนมากจะส่งเช็คไปให้ๆ ถ้าใกล้ๆ เรียกว่าทั่วประเทศไทยทั้งใกล้ทั้งไกล ทั่วไปหมดเลยเราช่วย จตุปัจจัยเช่นเงินอะไรเหล่านี้ก็เหมือนกัน ช่วยทั่วโลก ส่วนมากก็ซื้อเครื่องมือแพทย์ ซื้อมากนะเครื่องมือแพทย์ หนักมากอยู่ คิดดูซิอย่างโรงพยาบาลเวียงจันทน์ ไปถามถึงเรื่องตานิแทบไม่มีเลย โห เราสะดุ้งเลย แล้วอยู่กันได้ยังไง นั่นละเอากันเลยที่นี้ ทุ่มละ ไปที่แรกก็ ๑๖ ล้าน ตาทั้งนั้น กับที่สอง ๑๔ ล้าน เรียกว่า ๓๐ ล้านแล้วแต่เครื่องมือตาทั้งนั้น อย่างอื่นมีบ้างไม่มาก แต่ส่วนวัตถุลิ่งของเต็มรถๆ ที่เราจะไปเวียงจันทน์วันที่ ๘ นี้ก็เหมือนกัน ลิ่งของนี้ก็เต็มรถๆ

ส่วนข้านั้นทางโรงสีใหญ่จังหวัดร้อยเอ็ดของเสียสมหมาย เขารับไปหมด ๓,๐๐๐ ถุงๆ ละ ๑๒ กิโล ข้าวเหนียว ๒,๐๐๐ ถุง ข้าวเจ้า ๑,๐๐๐ เขารับไปหมด เขาให้เราหาอย่างอื่น ข้าวเขาจะรับเอาหมดตามที่เรากำหนดไว้ คือเรากำหนด ๓,๐๐๐ เขารับไปหมด ที่นี้เราก็เลยหมุนกลับมาเอาประเภทอาหาร เครื่องกระป๋องกระป๋องอะไรๆ ก็แล้วแต่จัดไป วันนั้นจะมากอยู่ลิ่งของ จากนั้นก็จะถามเครื่องมือแพทย์มีความจำเป็นยังไงต่อยังไงเอามาพิจารณาช่วยกันอย่างนั้นแหละ

การให้การเสียสละเป็นหลักธรรมชาติ ไม่ได้มีความตั้งใจทำสัญญาอารมณ์หรือพูดกันต่อปากต่อคำว่าเป็นความสมานสามัคคี ความสนิทสนม ความตายใจ หากเป็นไปเองกับการเสียสละ การเสียสละไปถึงไหนๆ นี่เป็นการสมานซึ่งกันและกัน ให้มีความตายใจสนิทสนมกันได้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์จึงทรงแสดงทานบารมีขึ้นต้นเลย

จอมให้ท่านคือพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์เวลาปรารถนาพุทธภูมิ ยกท่านขึ้นเป็นพื้นฐานเลย อย่างอื่นค่อยตามกันมา สำหรับการทานการเสียสละนี้เป็นพื้นฐานของพระโพธิสัตว์ที่ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าท่านจึงให้ความร่มเย็นแก่โลกได้มากมายกายกอง มีท่านเป็นพื้นฐานสำคัญ

พอพูดอย่างนี้เรายังระลึกได้ คือมันประจักษ์ ตอนที่เราไปเชียงใหม่ ตอนนั้นไปกินเยอะ หมอกก็อาจารย์หมออวยเป็นหัวหน้าไปเชียงใหม่ งานอะไรบ้างนา พอไปถึงพะเยารถไปเสียอะไรที่ตรงกลางเมืองเลย เราก็ลงจากรถ แล้วมีหมาตัวหนึ่ง นี่มันประจักษ์ มันแหงนดูหน้าเรา แปลกอยู่นะ มันหากินอยู่ตามนี้ เราดูตอทั้งแพบๆ ท้องไม่ป่องเหมือนไอ้ปุ๊กก็เรา ไอ้ตัวนั้นท้องดูแพบๆ มันหากินอยู่ตามนั้น เราเลยสะกิดอาจารย์หมออวย ดูหมาตัวนี้ซิดูท้องมันแพบๆ มันหากินอยู่นั้น ไปเอาข้าวที่โรงข้าวแกงมาให้มันเดี๋ยวนี้อาเป็นห่อเลยนะ อาจารย์หมออวยฟังแล้วก็ปั๊บไปเลย โห้ย เอามาห่อขนาดนี้เลยเสียวไม่ใช่ธรรมดา ให้ผสมอาหารมาพร้อมเลยนะ เรียกว่าอาหารคนเลยละว่าจันเถอะ

เอามาก็ครูเดียว เพราะร้านอาหารเขาอยู่ใกล้ๆ อาจารย์หมออวยละไปเอาเอง โอ้ย ห่อขนาดนี้ เอามาเขาก็หากินอยู่นั้น เอามาก็มาวางต่อหน้าเขาก็ เราก็ไปยืนอยู่นั้น เอามาวางต่อหน้า เอ้า มึงกินเสีย มึงหากินกูให้ของกินก็เหมือนกันกับมึง มันมองดูหน้าแทนที่จะตะกละตะกลามรีบกินกลับไม่นะ เขามองดูหน้าเรา เอ้า กิน เขาก็ซัดเต็มเหนี่ยว เต็มเหนี่ยวแล้วไม่หมดพอครึ่งเลย กินได้อีกสามตัวสี่ตัว เพราะมันห่อใหญ่ เราก็ดูนิสัยหมา เขากินอิมพอแล้วก็ไปเที่ยวโน้นเที่ยวนี้นี้ เดียวกลับมาดูนี้แล้วก็ไป กลับมาเฉยๆ ไม่กินเพราะมันอิมแล้ว แล้วก็ไปเที่ยวโน้นเที่ยวนี้นี้ เรายืนอยู่นั้นให้เขาจัดอะไรสักเดี๋ยวมานะอีก อ้าว มึงกินอิมแล้วยัง ยังเต็มอยู่นี้เออซี เขาไม่กิน แล้วมองดูคนที่ให้ ไม่ตะกละตะกลามนะเราดู สำคัญที่มันมอง มันสนิทใจกับคนเหล่านั้น มันสนิทหมดเลย เอาข้าวให้เขากิน

นี่ละอำนาจแห่งการเสียสละ ไม่ต้องถามถึงชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำแต่ประการใด ออกมาจากน้ำใจคือความเสียสละต่อกัน อันนี้เป็นสำคัญมาก ให้พากันเสียสละ อย่าเห็นแก่ได้แก่เอา เห็นแก่ตัว อย่างพวกเศรษฐกิจปัจจุบันนี้ เศรษฐีมีแต่โครงการกระดูกไม่มีเนื้อหนัง เงินทองข้าวของหามาโกยมหาเอามาๆ แล้วมันไม่ได้อยู่ในเนื้อในหนังเลยแหละ ตกออกไปหมดยังเหลือแต่โครงการกระดูก ความดีไม่มี กอบที่นั่นโกยที่นี้มา มีแต่รีดแต่ไถมา

เอามามันไม่ใช่ของตัวมันก็ตกออกหมดๆ ตัวของตัวจริงๆ มีแต่โครงการกระดูก ที่ทำไว้เป็นความดีความดีให้มาเสริมเป็นเนื้อเป็นหนังขึ้นมาไม่มี ที่เอามานั้นไม่ใช่ของ

ตัวเอง เป็นของได้มาด้วยความไม่บริสุทธิ์ มันก็ตกออกหายหมด ไม่ใช่ของตัว เหลือแต่ โครงกระดูก เศรษฐีโครงกระดูกทุกวันนี้ละ ว่ามีเงินเท่านั้นเท่านั้น ว่าเฉยๆ อารมณ์ไป เกาะอยู่เฉยๆ ตายแล้วหมดหวังๆ พวกนี้ไม่มีเหลือแหละ ความดีไม่มีติดตัว ทุกวันนี้ ใหญ่เท่าไรยังกิเลสหนาปัญญาหยาบ เห็นแก่ได้แก่เอา ทุกอย่างขึ้นเป็นบ้าไปเลย บ้า อำนาจ บ้ากอบบ้าโกย บ้ารีดบ้าไล บ้าๆๆ นำหน้าไปหมดเลย คนทั้งคนมีแต่บ้าเต็มตัว อำนาจก็อำนาจบ้า บ้าอำนาจ เป็นอย่างนั้นละ

แล้วร้อน ไปไหนพวกนี้ร้อนนะ ใหญ่มันใหญ่แต่ชื่อเฉยๆ คุณธรรมไม่มีหาความ ร่วมเย็นไม่ได้ คนอื่นใครเขาก็ไม่อยากไปเกาะไปติดแหละไม่มีความชุ่มเย็นภายในใจ สำหรับผู้มีการเสียสละมีธรรมในใจนี้ไปที่ไหนเย็นไปหมดนะ ต่างกันมาก ใครอย่ามา เหยียบหัวพระพุทธเจ้า ศาสดาองค์เอกยกทานขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง ทานบารมียกขึ้นเป็น อันดับหนึ่ง การเสียสละไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า จึงได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา ไม่ใช่ได้ เป็นพระพุทธเจ้าเพราะความตระหนี่ถี่เหนียว เพราะการรีดการไถคนอื่นเข้ามาเป็นเนื้อ เป็นหนังตัวเอง ไม่เป็น พังลงไปหมด ตัวเจ้าของมีแต่โครงกระดูกเท่านั้นแหละ ถ้า กรรมดีไม่มีก็ไม่มียะไรเป็นเนื้อเป็นหนังเสริมโครงกระดูกให้เป็นผู้เป็นคนขึ้นมา มันก็มี ตั้งแต่โครงกระดูกเต็มตัวๆ

สมัยปัจจุบันนี้มีแต่ลมแต่แล้ง ว่ามันว่ามีว่าดีว่าเด่น เเด่นตั้งแต่ลมปากกับความ ชั่วที่เด่นในตัวของคนแต่ละคน ผู้มีอำนาจบาตรหลวงใหญ่เท่าไรมันมองดูวัดเมื่อไร พุด ให้มันชัดเจน เอาธรรมจับมันถึงชัดเจนมาก นี้เราพูดจริงๆ ถ้าหากว่าสนุกเราสนุกดูโลก มาได้ ๕๖-๕๗ ปีนี้แล้ว แต่ก่อนเราดูแต่เราแก่เรา จะเป็นจะตายดังที่ท่านทั้งหลาย ทราบ พัดกันกับกิเลสตัวมันแย่งมันชิงเอาของดิบของดีออกไป เอาของชั่วช้ำลามกมา จับยัดใส่พุงเรา พุงเราก็มีแต่ความชั่วช้ำลามก หัวใจเรามีแต่ความชั่วช้ำลามกไม่มีของ ดิบของดี นี้แต่ก่อน ฟาดอันนี้ออก พอเอาอันนี้ออกหมดแล้วดูโลกที่นี้ โลกมันก็มีแต่ แบบนั้นหาความชุ่มเย็นไม่ได้

เป็นผู้ใหญ่เท่าไรๆ ใหญ่ด้วยอำนาจบาตรหลวงคือกิเลส เป็นเนื้อเป็นหนังเป็น แก่นอยู่ในนั้นหมด ในคนคนหนึ่ง เป็นผู้ใหญ่เท่าไรวัดมันมองเมื่อไร ธรรมมันมอง เมื่อไรพวกนี้ ไม่มองธรรมนะ มองตั้งแต่ของสกปรกโสภณ มองแต่ส้วมแต่ถ่านสิ่งนั้นละ ว่าดิบว่าดีว่าร้ายว่าลามก เย็นยอสรรเสริญ สมบัติเงินทองข้าวของถือว่าเป็นของดิบของดี แต่ธรรมที่เลิศเลอสุดยอดนั้นไม่สนใจ นี่ละพวกนี้แล้ว เพราะฉะนั้นการปกครอง บ้านเมืองจึงหาความสงบร่มเย็นไม่ได้ ไปที่ไหนร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ ถ้ามีธรรมไปที่ไหน เย็นๆ ต่างกันมากนะความมีธรรมในใจ

เดี๋ยวนี้มันมีตั้งแต่โลก โลกกับโลกมันมีอยู่ในนี้ ไปที่ไหนรึดใดกันกินไปๆ อำนาจของกิเลสนี้แผ่กระจายทั่วโลกธาตุ หากความสงบร่มเย็นไม่ได้เพราะไม่มีธรรมในใจ ถ้ามีธรรมในใจบ้างแล้ว เริ่มต้นก็ตัวเองมีความสงบเย็นใจบ้าง จากนั้นก็เฉลี่ยเพื่อแผ่ความดีนี้ต่อผู้อื่นถือเป็นคติจากกันและกัน อันเป็นความดีด้วยกันแล้วไปปฏิบัติตัวเองเป็นเครื่องประดับตนประดับใจ โลกก็ค่อยชุ่มเย็นไปๆ ถ้ามีธรรม ใครประมาทธรรมพวกนี้ร้อจะวันจมๆ เรื่องประมาทธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย

ธรรมเป็นของเลิศเลอที่สุดสุดยอดแล้ว โลกยอมรับ ว่าธรรมเท่านั้นกราบกันลงคอ กิเลสใครกราบมันได้ แต่หมอบให้มัน ให้มันกินดับกินปอดไปหมดนั่นแหละ หัวใจมีแต่กิเลสจึงมีแต่ไฟแต่ไฟร้อนร้อน มีสมบัติเงินทองกองเท่าภูเขา มันก็แร่ธาตุต่างๆ ถ้าว่าทอง ทองคำก็แร่ธาตุเสีย เงินก็แร่ธาตุ สมบัติอะไรแร่ธาตุ กระดาษไอ้หลังลายก็แร่ธาตุ มันมีแต่สิ่งเหล่านั้น แร่ธรรมคือความดีงามภายในใจไม่มีอย่าหวังความสุขนะ ถ้ามีแร่ธรรมภายในใจสุขหมด ไปที่เย็นสบายๆ

ให้พากันขุดคุ้ยเขี่ยขุดค้นหาแร่ธรรมด้วยจิตตภาวนา จะเจอความสงบเย็นใจขึ้นมา นั่นแหละแร่ธรรมอยู่ที่ความสงบเย็นใจ จากนั้นก็มีความแน่นอนหนามันคงขึ้นภายในใจ ความสว่างงามสว่างไสวขึ้นภายในใจ นั่นแร่ธรรมขุดขึ้นมา ขุดขึ้นมาแล้วแร่ธรรมธรรมกับใจนี้เข้าเป็นอันเดียวกันแล้วนี้จ้าเลย จ้าครอบโลกธาตุ ตะกั่วนี้เราได้ว่าเราสนุกดูโลกมาเท่านั้นปีเท่านั้นปี สนุกดูจริงๆ เราไม่มีได้มีเสียกับโลกสมมุติทั้งหลาย ผ่านหมดทุกอย่างแล้วจึงได้สนุกดูมัน แล้วสนุกดูโลกที่กระป้อมกระแป้มอยู่ในบุตรในคูด ไม่ทราบว่ามันไหนจะหลุดจะพ้นจากบุตรจากคูด

ทะเลหลวงแห่งบุตรคูดคือความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาที่เทียบกับทะเลหลวง และยังใหญ่ยิ่งกว้างขวางทะเลหลวงอีก ตกกันทั้งนั้น แล้วใครจะหลุดพ้นไปได้เมื่อไร สนุกดู เมื่อจิตผ่านพ้นไปหมดไม่มีคำว่าได้ว่าเสีย ดูเต็มใจ ดูด้วยความสลดสังเวช ที่ว่าไม่มีฝั่งมีฝายเหมือนกับน้ำมหาสมุทรที่สัตว์ทั้งหลายลงจมนอนในนั้น วายน้ำกระป้อมกระแป้ม ถ้ามหาฝั่งฝายที่หลุดจะพ้นไม่มี หากต่างตัวต่างวายอยู่นั้นละป้อมแป้มๆ โลกที่จมนอนในวิภวณนี้ก็แบบเดียวกัน มีความดีงามเท่านั้นเป็นเรือเป็นแพเป็นเครื่องพยุงที่จะนำเราให้ขึ้นฝั่งไปได้ๆ นอกจากความดีไม่มีทาง เหมือนสัตว์ตกน้ำในมหาสมุทรนั้นแหละ

ไอ้เราตกในมหาสมุทรก็คือกิเลสตัณหาตัวกินไม่พอได้ไม่พอ เมื่อเป็นอย่างนั้น ความเกิดความตายความทุกข์ความลำบากไม่มีคำว่าพอ ติดตามกันไปๆ หาฝั่งฝายไม่มีแล้วเราอยู่กันยังไง เออซิ ถ้ามหาตัวเอง ลมหายใจฟอดๆ มีด้วยกันทุกคน พอลมหายใจขาดแล้วมันจะไปไหนนะจิตดวงนี้ ถ้าความดีไม่มีจมน จมอีกๆ อยู่จั้น ถ้าความดีมีแล้วมี

ทางที่จะหลุดจะพ้นไปได้ ท่านจึงให้สร้างความดีๆ ใครเป็นคนบอกคนสอน มีแต่จอมปราชญ์ทั้งนั้น คนโง่ไม่ได้มาสอนธรรมประเภทนี้ได้ มีแต่จอมปราชญ์ทั้งนั้นท่านสอนให้ยึดนะใครจะยึดให้ยึด อย่าถือกิเลสว่าเป็นของใหม่เอี่ยมหลอกได้ตลอดเวลา เหมือนมันที่หลอกมาอยู่ทุกวันนี้สดๆ ร้อนๆ กิเลสหลอกสัตว์โลกใหม่เอี่ยมตลอด ไม่เป็นของครีของล้ำสมัยไม่เป็นเดน เป็นของใหม่เอี่ยม สัตว์โลกจึงติดมาตลอด แล้วจะติดไปตลอดถ้าไม่มีธรรมจุดลากออกมา ให้พากันจำเอา วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ พูดไปพูดมารู้แล้วลมมันจะออกหู พอพูดไปๆ ดังออกทางนี้ละ เอาละที่นี้จะให้พร

..... เสียงธรรมไปที่ไหนชุ่มเย็น ธรรมนี้เป็นเหมือนน้ำดับไฟ กิเลสตัณหามันแสดงเปลวตลอดทั่วโลกดินแดน ประเทศใหญ่เมืองใหญ่เท่าไรมีแต่กองไฟกองไฟเผาไหม้กัน เผากันนะ เขาไม่หาพินหาไฟเขาเอาคนทั้งคนละเป็นพิน แล้วเอากิเลสตัณหากินไม่พอรีดไม่พอเป็นไฟเผากันไปแหลกหมด ทุกวันนี้เป็นอย่างนั้น เราดูสลดสังเวชนะ พูดจริงๆ แต่ก่อนมีได้มีเสีย พัดกันกับกิเลสจนไม่มีวันมีคืนจะเป็นจะตายก็เคยพูดแล้ว จนเขาตีเกราะประชุมไปดูว่าเราตายแล้วยัง ไปที่ไหนเราก็ทำอย่างนั้น แต่เขาไม่ตีเกราะเราก็บอกว่าไม่ตี แต่ที่นั่นเขาตีเกราะประชุมจริงๆ ในหมู่บ้านเขา ตีเกราะขึ้นมาลูกบ้านเขามาประชุม

นี่ใครว่ายังไง พระองค์นี้มาอยู่กับเราได้หลายเดือนแล้ว ไม่ทราบว่ากี่วันด้อมๆ บิณฑบาตหนักหนึ่งแล้วหายเจียบๆ อยู่อย่างนี้ตลอดเวลา เราเคยเห็นไหม ท่านไม่ฉัน ก็วันถึงจะด้อมๆ มาบิณฑบาตสักหนักหนึ่งแล้วหายเจียบๆ นี่ก็หายไปหลายวันแล้ว ท่านไม่ตายแล้วหรือ พวกเรากินวันละสามมื้อสี่มื้อยังทะเลาะกัน นี่ท่านก็วันท่านไม่กิน พากันดูซิท่านตายหรือยัง ถ้าท่านไม่ตายท่านไม่โมโหโทโสอยู่หรือ นี่เอาความจริงมาพูดแล้วไปก็มีข้อแฉะกัน แต่ไปให้ระวังนะ พระองค์นี้ไม่ใช่พระธรรมดา ท่านเป็นมหาเดี่ยวไปท่านจะเขกเอานี้หลงทิศมา เขาเตือนกัน มาจริง ๆ

นั่นละเวลาฟาดกับกิเลสเอากันอย่างนั้น ไม่ได้มองเมฆมองหมอกที่ไหนพัดกันอยู่ขึ้น ที่นี้เวลากิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจหมดแล้วจิตมันจ้ำขึ้นมา พูดฟังให้ชัด นี่ผลแห่งการปฏิบัติเอาเป็นเอาตายเข้าว่า เป็นผลขึ้นมาอย่างภูมิใจหาที่ต้องติไม่ได้ จะเอาอะไรมาเพิ่มก็ไม่มี เอาออกก็ไม่มี พอดีด้วยความเลิศเลอ นี่จึงได้มองดูโลกเห็นโลกธรรมนี้ละทำให้มีความสุขความเจริญ คุ่มค่าที่เราสละเป็นสละตายใส่ เรียกว่าคุ่มค่าเลย เอาขนาดนั้นนะ ที่นี้มองดูโลกมันถึงได้สนุกดูซิ ดูไม่มีได้มีเสีย ดูหมากัดกัน ดูสัตว์นรกกัดฉีกกันว่าให้มันชัดๆ อย่างนี้ละ เทียบโลกสมมุติทั้งหลายนี้กับธรรมมันห่างกันอย่างนั้นนะ จึงเทียบเหมือนส้วมเหมือนถ่าน เหมือนทองคำเทียบกันนั้นแหละ

ที่นี้ธรรมไปที่ไหนมันก็เย็น เอาธรรมเป็นน้ำดับไฟ ไฟมันลุกอยู่แสดงเปลว
ตลอดเวลา ให้เอาน้ำดับไฟ เสียงอรรถเสียงธรรมเสียงวิทยุกระจายเสียงอันนี้เป็นเสียง
อรรถเสียงธรรม ยับยั้งตัวได้นะคนเรา เราพอใจแล้ว ให้ลูกชายพากันดำเนินนะ นี่เป็น
ใหญ่ขนาดไหน จิตใจหมุ่นเข้ามาในธรรมละดี ต้องมีธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงเสมอชุ่ม
เย็นตลอดๆ นะ เอาเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz